

UR PRESS- DEBATTEN

Lösdrivarlagen

Byråchefen Sven-Hugo Ryman i socialstyrelsen har på regeringens uppdrag utarbetat ett förslag till ny lag om samhällsfarlig asocialitet, som avses avlösa den gamla lösdrivarlagen. Denna har visserligen ganska sällan tillämpats. År 1959 företogs 437 anhänganden enligt lagen, varav 348 i Stockholm, Göteborg och Malmö. Vuxna som "för ett sådant asocialt liv att uppenbar fara föreligger för allmän ordning, säkerhet eller sedlighet" skall enligt länsstyrelsens beslut kunna intagas på arbetshem enligt det nya förslaget.

Ny Tid är kritisk mot förslaget.

Särskilt betänkligt verkar utredningsmannens förslag att försumliga familjeförsörjare skall kunna sammanföras med grovt asociala på samma arbetshem.

En svår bedömningsfråga är i vad mån man vågar hoppas på att en fortsatt utbyggnad av mentalsjukvården och tillskapandet av nya psykopatsjukhus skall minska behovet av andra former för omhändertagande av det asociala restklientelet.

Tidningens slutomdöme är att en sådan lagstiftning i varje fall icke får ge anledning till uppskov med utbyggnaden av vårdresurserna. Och det kan man helt instämma i.

Även *Svenska Dagbladet* är kritisk.

Från rättssäkerhetssynpunkt är det en föga tilltalande ordning att vuxna människor, som inte är i behov av någon särskild vård, kan berövas sin frihet på så vaga grunder som att deras livsföring på det hela taget anses socialt otillfredsställande. Inom straffrätten har man genomfört en i detalj finslipad processmekanism, syftande till att med största möjliga säkerhet fastställa om det finns fog för en viss preciserad anklagelse mot enskild person — och det betraktas som självklart att vederbörande skall kunna dömas enbart för lagöverträdelse efter sorgfällig prövning befunnits skyldig till. Det ter sig då inte så litet inkonsekvent att man via en särslagstiftning skall kunna ingripa med åtgärder, vilka i praktiken är likvärdiga med straff, i fall där man kanske bara kan bevisa *något* och av "livsföring" sluter sig till resten.

Tidningen understryker att polisen måste förstärkas så att den får effektiva möjligheter att både förebygga och beivra brott, vilket för närvarande är svårt i fråga om storstadsträskens skumraskfigurer.

Ungdomar i fängelse

Tidningen Arbetet ställer sig kritisk till en detalj i det nya förslaget till brottsbalk nämligen att ungdom under 18 år i betydligt större utsträckning än nu skulle kunna dömas till fängelsestraff.

Det är inte säkert att umgänget där med ännu mera försigkomna fängelsekunder är rätta sättet att försöka tillrättaföra dessa ungdomar.

Våra fängelser är kanske inte de allra lämpligaste uppfostringsmiljöerna för ungdom som kommit på sned i livet. Den behöver tas om hand på ett mera direkt och personligt sätt än vad som i allmänhet torde vara möjligt i ett fängelse.

Naturligtvis betyder detta att de ungdomsvårdande myndigheterna måste förses med betydligt bättre resurser än vad de för närvarande förfogar över. Men om de får dessa

resurser torde det ur alla synpunkter vara lyckligast att i det längsta låta dem ta hand om ungdomsbrottslingarna och försöka återföra dem till ett normalt liv.

Första lagutskottet är av allt att döma inne på samma tankar. Viktigt är nu bara att de behövliga resurserna för ungdomsvården skaffas fram, så att vi inte återigen får en reform som bara stannar på papperet.

Reumatikervården

Med. dr Alfred Bjures artikel om reumatikervården i förra numret av denna tidning har givit upphov till en replikväxling i *Västmanlands Läns Tidning*, som även frågat generaldirektör Engel om hans synpunkter. Generaldirektören instämmer beträffande behovet av vårdplatser inom de invärtesmedicinska avdelningarna. I regionplanen har föreslagits reumatikerkliniker vid regionsjukhusen men detta räcker sannolikt inte utan reumatikervården behöver organiseras på länsplanet. De nya provinsialläkarstationerna skall tillhandahålla sjukgymnaster och resurser för fysikalisk terapi. Men fortfarande strandar mycket av planerna på personalbristen, säger generaldirektör Engel. För närvarande är det svårt för reumatiker att få plats vid de inremedicinska klinikerna och faran är att reumatikerplatser som ingår i en allmänmedicinsk klinik belägges med akuta fall av annan art som måste tas om hand och som på grund av platsbrist inte kan placeras någon annanstans.

Kritiserad utredning

Läkarutbildningssakkunnigas förslag till ökning av läkarutbildningen i Malmö-Lund kritiserades av *Tidningen Arbetet* i nära anslutning till medicinska fakultetens yttran-

de. Förslaget innebär att antalet studerande vid medicinska fakulteten i Malmö-Lund praktiskt taget fördubblas, vilket innebär att fakulteten blir den största i landet, drygt 12 % större än Karolinska institutet. Utredningen har emellertid icke ansett att antalet professorer och övriga kliniska lärare skall utvidgas i motsvarande grad. Sålunda skulle Lundafakulteten få avsevärt färre professurer och endast halva antalet laboraturer mot Karolinska institutet. Tidningen anför:

Det är, enligt fakultetens mening, ett ofrånkomligt villkor för en ökad läkarutbildning att det ställs till förfogande resurser som garanterar att inte kvantiteten kommer att ökas på kvaliténs bekostnad. Vi behöver fler läkare men vi behöver också goda läkare. En ineffektiv läkare ger dålig valuta för den ut-

bildningskostnad samhället kostar på honom och han kan dessutom bli en fara för sina patienter.

Man får därför allvarligt hoppas att de som har att fatta det slutliga avgörandet allvarligt överväger de framförda synpunkterna. Det råder full enighet om att vi behöver avsevärt utökad sjukvårdspersonal, men det bör också råda enighet om att denna personal får en utbildning så att den på ett fullt tillfredsställande sätt kan fylla sitt grannliga och viktiga värv inte bara för dagen utan också för framtiden.

Friskt grepp

Ny Tid anför i en ledare:

Det är ett friskt grepp av inrikesdepartementet att öppna möjligheter för ett hundratal studenter varje år att få tandläkarutbildning i Västtyskland. Behovet av

tandläkare är så stort, att man inte bör väja för okonventionella utvägar.

Man har sannerligen inte stora pretentioner på "friskt grepp" från en myndighet, som under en följd av år försummat att bygga ut våra egna utbildningsmöjligheter, så att vi nu måste söka oss som snyltgäster till en av de krigshärjade och överbefolkade staterna i Mellan-europa för att klara vårt utbildningsbehov.

Socionombrist

Den nu föreslagna utbyggnaden av socialinstitutet skall ses mot bakgrunden av en tidigare eftersläpning av utbildningen av socionomer, framhåller *Dagens Nyheter*.

Det finns olika slags försäkringar

är Ni rustad om något oförutsett skulle inträffa, teckna försäkringen i tid.

Riskera inte att stå utan försäkringsskydd om...

ÖSTERMALMSGATAN 68

STOCKHOLM Ö

TELEFON 23 00 50

Under 50-talet utbyggdes kommunernas och statens engagemang i socialpolitik, sjukvård och offentlig förvaltning kraftigt. Dessutom pekade även befolkningsförskjutningen mot stora ungdomskullar och stora åldringsgrupper så uppenbart på stegrade behov. Varför, varför sjönk då intagningen till socialinstituten år efter år från nära 300 i slutet av 40-talet till bara drygt 200 i mitten av 50-talet? Varför var intagningen ännu 1961 lägre än 1949?

Detta var obegripligt, oansvarigt, kortsynt, ett flagrant belägg för hur snålheten inte bara bedrar visheten, utan direkt saboterar genomförandet eller värdet av andra, dyrbara och viktiga reformer. Observera att det inte alls var fråga om brist på sökande, ej heller primärt brist på lokaler eller lärarkrafter — sådant går att improvisera. Största skulden ligger hos den dyrbara snålhet i fråga om utbildning och forskning — det moderna samhällets mest lönsamma investering — som hörde till exempelvis koalitionsårens värsta synder.

— — —

Av de 117 socionomtjänsterna i Stockholms, Göteborgs och Malmös nykterhetsvård i slutet av förra året var bara 35 besatta med socionomer och av 260 socionomplatser i socialnämnderna endast 80.

Tidningen trycker också på behovet av samordnad socialforskning av dansk modell i stället för de många detaljstudier som forskarna vid socialinstituten nu gör för att meritera sig.

Arbetet i sociala nämnder och sjukvård är alldeles i onödan tungt och många gånger ineffektivt på grund av den kännbara bristen på kvalificerade socialarbetare.

Stipendier

Nämnden för Internationella hälsovärdssärenden meddelar:

”Europarådet ledigförklarar för år 1963 ett visst antal stipendier,

avsedda för läkare, sjuksköterskor, sjukvårdsadministratörer och annan personal sysselsatt inom den allmänna hälso- och sjukvården.

Stipendierna äro avsedda att möjliggöra antingen studier av nya metoder eller deltagande i undersökningar för forskningsarbete av allmänt europeiskt intresse.

Stipendietiden bör helst tillbringas i endast en av Europarådets medlemsstater eller i Schweiz och kan omfatta upp till 12 månader. Stipendiebeloppet utgör i de flesta länder 850 nya franska francs per månad. Resekostnader till och från samt inom studielandet betalas av Europarådet.

Ansökningar på särskilt formulär, som tillhandahålles av nämnden för internationella hälsovärdssärenden, skola insändas till denna nämnd, Fack, Stockholm 3, senast den 15 december 1962.”

SOCIALMEDICINSK TIDSKRIFT

Redaktion, expedition: Villagatan 5, Stockholm Ö.
Tel. 23 00 50 (växel). Postgiro 11 79.

Annonsavdelning: Red. Nils Byttner, Strandliden 60,
Vällingby. Tel. 38 52 99.

Redaktör och ansvarig utgivare: Dr Erik
Husmark.

Redaktionssekreterare: Överläkare Nils Brage
Nordlander.

Prenumerationspris: helår kr. 20:—, halvår
kr. 10:—. Studentprenumeration: helår kr.
10:—. Lösnummer kr. 2:50.

Tidskriften utkommer med 10 nummer per år
(1 per mån. utom juli och aug.).

Återgivande helt eller delvis av originalartiklar ur SMT utan angivande av källan förbjudes.

ANNONSPRISER:

Omslagets andra och fjärde sida Kr. 350:—
Helsida „ 300:—

Halvsida Kr. 175:—
Kvartsida „ 90:—
mm-pris 90 öre pr enkel
spalt

Spalthöjd 210 mm
Spaltbredd 70 mm
Sidans bredd 150 mm
(2 spalter)